

Lausuntoyhteenveto

2.6.2026

VN/7272/2024
VN/7272/2024-YM-117

Lausuntoyhteenveto hallituksen esitysluonnoksesta laiksi käytöstä poistetun maatuulivoimalan purkamisesta ja purkuvakuudesta sekä laiksi rakentamislain muuttamisesta

1 Johdanto

Ympäristöministeriö lähetti hallituksen esitysluonnoksen laiksi käytöstä poistetun maatuulivoimalan purkamisesta ja purkuvakuudesta sekä laiksi rakentamislain muuttamisesta lausuntokierrokselle 9.2.2026. Lausuntokierros päättyi 2.4.2026. Ympäristöministeriö pyysi lausuntoa yhteensä 353 eri taholta. Lausuntoja annettiin yhteensä 102 kappaletta, joista 85 saatiin määräajassa lausuntopalvelu.fi -palvelussa. Lausunnot ovat julkisia ja löytyvät hankkeen julkisilta hankesivuilta (valtioneuvosto.fi/hankkeet, tunnus YM012:00/2024). Yksityishenkilöiden antamat lausunnot ovat julkisia vain, jos ne on annettu lausuntopalvelu.fi -palvelussa tai lausunnonantaja on sitä erikseen pyytänyt.

Lausuntonsa antoivat oikeusministeriö, maa- ja metsätalousministeriö, työ- ja elinkeinoministeriö, valtiovarainministeriö, Oikeuskanslerinvirasto, Luonnonvarakeskus, Metsähallitus, Pirkanmaan maakuntamuseo, Pohjoisen Keski-Suomen ympäristöpalvelut, korkein hallinto-oikeus, Energiategollisuus ry, Finanssiala ry, Keskuskauppakamari, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry, Maanomistajain Liitto ry, Paliskuntain yhdistys, Pelastetaan Pielaveden luonto ry, Pelastetaan Suomen Luonto ry, Rakennustarkastusyhdistys RTY ry, Rakennusteollisuus RT ry, Suomen Asianajajat, Suomen Kuntaliitto ry, Suomen luonnonsuojeluliitto ry, Suomen Rakenusinsinöörien liitto RIL ry, Suomen tuulivoimakuntien verkosto, Suomen uusiutuvat ry, Suomen yhteismetsät ry, Suomen Yrittäjät, Teknologiateollisuus ry, Tuulivoima-kansalaisyhdistys ry, Valkjärven Suojelijat ry, Voimaa Tuulesta -koalitio, Haapaveden kaupunki, Hankasalmen kunta, Iin kunta, Ikaalisten kaupunki, Imatran kaupunki, Kangasniemen kunta, Kannuksen kaupunki, Karstulan kunta, Kemijärven kaupunki, Keminmaan kunta, Keuruun kaupunki, Kristiinankaupunki, Kuusamon kaupunki, Kyyjärven kunta, Lapinlahden kunta, Lappeenrannan kaupunki, Laukaan kunta, Lohjan kaupunki, Mynämäen kunta, Mänttä-Vilppulan kaupunki, Perhon kunta, Petäjäveden kunta, Pihtiputaan kunta, Porin kaupunki, Pudasjärven kaupunki, Pyhäjoen kunta,

Postiosoite
Postadress
Postal Address
Ympäristöministeriö

Käyntiosoite
Besöksadress
Office

Puhelin
Telefon
Telephone

Faksi
Fax
Fax

s-posti, internet
e-post, internet
e-mail, internet

PL 35
00023 Valtioneuvosto

Aleksanterinkatu 4-10
Helsinki

0295 16001
+358 295 16001

kirjaamo.ym@gov.fi

Pyhäjärven kaupunki, Raahen kaupunki, Ranuan kunta, Ristijärven kunta, Ruoveden kunta, Saarijärven kaupunki, Salon kaupunki, Siikalatvan kunta, Simon kunta, Sonkajärven kunta, Tampereen kaupunki, Tornion kaupunki, Tuusulan kunta, Utajärven kunta, Virtain kaupunki (kaupunginhallitus), Virtain kaupunki (lupapalvelulautakunta), Äänekosken kaupunki, ABO Energy Suomi Oy, Eurowind Energy Oy, Exilion Tuuli Ky, Fortum Oyj, Gigawatti Oy, Ilmatar Energy Oy, Koillis-Satakunnan Sähkö Oy, MCon Partners Oy, Myrsky Energia Oy, Neova Oy, Nordi Oy, Nordic Generation Oy, OX2 Finland Oy, Puhuri Oy, Suomen Hyötytuuli Oy, Taaleri Energia Oy, Valorem Energies Finland Oy, VSB Uusiutuva Energia Suomi Oy ja Vuorsola Oy sekä kahdeksan yksityishenkilöä. Puolustusministeriö, sisäministeriö, sosiaali- ja terveysministeriö, Helsingin hallinto-oikeus ja Turun hallinto-oikeus ilmoittivat, etteivät anna lausuntoa asiassa.

2 Tausta

Esitys perustuu pääministeri Petteri Orpon hallituksen ohjelman (Vahva ja välittävä Suomi, 20.6.2023) kirjaukseen, jonka mukaan tuulivoimarakentamisen oikeudenmukaisuuden varmistamiseksi hallitus toteuttaa purku- ja ennallistamisveloitteen käyttöönoton kattavasti, mukaan lukien rahasto.

Tuulivoimaloiden rakentamisesta ja purkamisesta ei ole voimassa kattavaa erityislainsäädäntöä. Purkamiseen liittyvät oikeudelliset kysymykset ratkaistaan osapuolten välisten sopimusten sekä yleisen rakentamista, jätetuotoa ja ympäristönsuojelua koskevan lainsäädännön perusteella.

Esitysluonnoksessa ehdotetussa uudessa laissa säädettäisiin voimalan omistajan velvollisuudesta purkaa käytöstä poistettu maatuulivoimala ja palauttaa puretun tuulivoimalan sijaintipaikka voimalan rakentamista edeltäneeseen tilaan. Purkamisen kustannusten kattamista turvaisi maatuulivoimalan rakentamishankkeeseen ryhtyvän velvollisuus antaa kunnan rakennusvalvontaviranomaisen hyväksi vakuus purkamistoimien varmistamiseksi. Vuokramaalla sijaitsevan maatuulivoimalan purkamisesta vastaisi voimalan sijaintipaikan kunta, jos voimalan omistaja laiminlöisi purkamiseen liittyvät velvoitteensa ja jos purkamisen kustannuksia ei voitaisi kattaa uudessa laissa tarkoitetulla purkuvakuudella.

Rakentamislakiin lisättäisiin säännökset maatuulivoimalan purkamisluvasta. Lisäksi lakiin tehtäisiin muita uuden lain säätämisestä johtuvia täsmennyksiä ja teknisluonteisia muutoksia.

Esitysluonnoksessa ehdotetut lait on tarkoitettu tulemaan voimaan 1.1.2027. Purkuvakuutta ja kunnan toissijaista purkamisvelvollisuutta koskevia säännöksiä sovellettaisiin kuitenkin vain tuulivoimaloihin, joita koskevaa rakentamislupaa haettaisiin aikaisintaan vuonna 2028.

3 Lausuntoyhteenveto

Lausunnoissa esityksen tavoitteita kannatettiin yleisesti ja todettiin ehdotetun sääntelyn selkeyttävän vallitsevaa oikeustilaa. Sääntelyn tarkoituksenmukaisimmasta toteutustavasta ja hallituksen esitysluonnoksessa ehdotetuista ratkaisuista esitettiin kuitenkin runsaasti erilaisia näkemyksiä. Osassa lausunnoista korostettiin sitä, että tuulivoimaa ei saisi asettaa muuta teollista toimintaa epäedullisempaan asemaan. Lisäksi muutamissa lausunnoissa ehdotettiin, että lakisääteinen purkamisvelvollisuus tulisi ulottaa koskemaan myös aurinkovoimaloita.

Lain ehdotettua **soveltamisalan rajausta** napakorkeudeltaan vähintään 30 metriin tuulivoimaloihin kannatettiin yleisesti. Työ- ja elinkeinoministeriö toi esiin, että lakiehdotuksesta jää jossain määrin epäselväksi, millaisissa tilanteissa sijainnin katsottaisiin olevan rannan välittömässä läheisyydessä täyttämällä aikaan saadulla maa-alueella. Oikeusministeriö ja oikeuskansleri toivat esiin, että vesirajahankkeisiin tulee sovellettavaksi myös vesilain säännökset.

Useat lausunnonantajat kiinnittivät huomiota siihen, että määritelmä "käytöstä poistettu" vaatii tarkempaa määrittelyä, koska voimala voi olla myös esimerkiksi hylätty tai keskeneräinen. Myös se, miten ja missä prosessissa voimalan todetaan poistuneen käytöstä, sekä mistä rakennusvalvontaviranomainen käytännössä saa tiedon tuulivoimalan käytöstä poistamisen ajankohdasta jäävät esitysluonnoksessa epäselväksi. Muun muassa Kuntaliitto toi esiin, että tuulivoimalan käytöstä poistamisen selvittäminen edellyttäisi rakennusvalvontaviranomaiselta huomattavaa työpanosta. Lausunnoissa esitettiin myös näkökohta, että hallituksen esitysluonnoksen perusteissa ehdotettu vuoden määräaika on liian lyhyt, ja lisäksi ajankohdasta poikkeamisen mahdollisuus ja poikkeamisen perusteet tulisi kirjata lakiin. Purkamistoimien toteuttamiselle tulisi asettaa määräaika.

Lausunnot **purkamisvelvollisuuden laajuudesta** jakoivat lausunnonantajien mielipiteitä.

Useissa lausunnoissa todettiin, että tuulivoimaloiden maanpäällisten osien purkaminen ja rakennuspaikan maisemointi on kannatettava, nykykäytäntöön perustuva lähtökohta. Tuulivoimalan osilla on korkea kierrätysarvo, joka on myös otettavissa huomioon purkuvakuuden määrässä. Erityisesti tuulivoima-alan ja muun elinkeinoelämän edustajat vastustivat yleistä velvollisuutta purkaa voimalan perustukset purkamisen kustannusvaikutusten vuoksi. Myös osa kunnista piti perustusten purkamisvelvollisuutta ongelmallisena. Osassa lausunnoista esitettiin näkemys, että perustusten purkamisen haitalliset ympäristövaikutukset ovat isommat kuin perustusten maahan jättämisellä. Tuotiin myös esiin, että kunnan rakennusvalvontaviranomaiselle perustusten purkamistarpeen arviointi ympäristöperustein on haastavaa.

Toisaalta perustusten purkamisvelvollisuutta myös kannatettiin ja sitä pidettiin tärkeänä. Vaatimus purkaa myös voimalan perustukset sai kannatusta erityisesti joiltakin kansalais- ja etujärjestöiltä sekä joiltakin kunnilta. Lausunnoissa todettiin, että maaperään jätetyt perustukset

jäävät rasittamaan kiinteistöä ja voivat rajoittaa alueen jatkokäyttöä. Muun muassa maa- ja metsätalousministeriö ja Metsähallitus korostivat maanomistajan asemaa ja pitivät tärkeänä, että lakiin lisättäisiin säännökset maanomistajan mahdollisuudesta vaikuttaa palauttamis- ja ennallistamistoimien laajuuteen sekä näiden toimien aloittamiseen maanvuokrasopimuksen päätyttyä. Useat lausunnonantajat korostivat, että purkamisen laajuuden tulisi olla tiedossa jo toimintaa suunniteltaessa ja investointipäätöksiä tehtäessä. Perustusten purkamisen laajuuden täsmentyminen vasta purkamislupavaiheessa olisi ongelmallista.

Myös tuulivoimalan pystytys- ja huoltokentän rakenteiden purkamisesta esitettiin eriäviä näkemyksiä. Tämän lisäksi osassa lausunnoista katsottiin, että purkamis- ja ennallistamisvelvollisuus tulisi laajentaa koskemaan myös tuulivoiman tuotantoalueen muuta infrastruktuuria, esimerkiksi sähkönsiirtolinjoja ja teitä. Sitä, mitä velvollisuus palauttaa puretun voimalan sijaintipaikka voimalan rakentamista edeltäneeseen tilaan tarkoittaa, ja toteutettavien toimien suhdetta alueen jatkokäyttöön, tulisi tarkentaa.

Kunnan toissijaista purkamisvelvollisuutta pidettiin usean kunnan ja Kuntaliiton lausunnossa kohtuuttomana ja erityisesti perustusten purkamiskustannusten suuruuden vuoksi taloudellisilta riskeiltään merkittävänä. Lausunnoissa tuotiin esiin, että toissijainen purkamisvelvollisuus tulisi kompensoida kunnille. Muun muassa Kuntaliitto totesi, että kunnan ei tulisi vastata esimerkiksi valtion omistamilla alueilla sijaitsevien tuulivoimaloiden purkamisesta, sekä esitti, että kunnalla tulisi olla mahdollisuus vaatia takautuvasti purkamis- ja ennallistamiskustannuksia tuulivoimatoimijalta, vakuudenantajalta ja kiinteistönomistajalta. Toisaalta useassa lausunnossa myös kannatettiin kunnan toissijaista purkamisvelvollisuutta.

Useat tuulivoima-alan toimijat, kunnat, kuten myös useat muut lausunnonantajat, kannattivat lakisääteisen **purkuvakuuden** käyttöönottoa voimalan purkamisen kustannusten varmistamiseksi. Viranomaisen hyväksi asetettava vakuus lisäisi avoimuutta ja luottamusta alalla harjoitettavaa toimintaa kohtaan sekä tukisi toiminnan hyväksyttävyyttä. Vakuus vähentäisi maanomistajien ja kuntien taloudellisia riskejä purkamisen laiminlyöntitilanteissa. Lausuntopalautteessa kiinnitettiin kuitenkin huomioita useisiin vakuusmallin kehittämis- ja korjaustarpeisiin, jotka tulisi jatkovalmistelussa ottaa huomioon mallin hallinnollisen taakan vähentämiseksi ja sen toimivuuden varmistamiseksi.

Erityisesti tuulivoima-alan edustajien lausunnoissa, mutta myös usean muun lausunnonantajan lausunnossa, pidettiin tärkeänä mahdollistaa purkuvakuuden toiminnanaikainen kerryttäminen tuulivoimalan käyttöarvo huomioon ottaen sen sijasta, että vakuus edellytettäisiin asettavaksi kokonaisuudessaan kerralla ennen maatuulivoimalan rakentamistyön aloittamista. Lisäksi palautetta annettiin muun muassa vakuuden määrän laskemisesta ja sen perusteista, vakuuden määrän tarkistamisesta sekä hyväksyttävistä vakuusmuodoista ja niiden sopivuudesta

purkukustannusten kattamiseen. Joissain lausunnoissa katsottiin, että kunnan, ei yksin kunnan rakennusvalvontaviranomaisen, tulisi voida varmistua vakuuden riittävydestä, koska kunta vastaisi viime kädessä purkamisen kustannuksista.

Oikeuskansleri ja oikeusministeriö kiinnittivät lausunnoissaan huomiota tarpeeseen täsmentää vakuuden määrän laskemista koskevaa asetuksenantovaltuutta. Vakuuden realisointi- ja vapauttamismenettelyä tulisi selkeyttää ja varmistaa, että myös omistajanvaihdostilanteissa vakuuden hallinnointi ja voimassaolon varmistaminen olisi sujuvaa.

Moni tuulivoima-alan toimija, kuten myös osa kunnista ja muista lausunnonantajista, puolsi purkuvakuuden hallinnointitehtävän osoittamista kunnan rakennusvalvontaviranomaiselle tai ei sitä erikseen vastustanut. Purkamisvelvollisuuden valvonta ja vakuuksien hallinnointi kunnan rakennusvalvontaviranomaisessa olisi hallinnollisesti selkeää ja varmistaisi, että valvonta ja taloudellinen turva olisi saman toimivaltaisen viranomaisen toimivallan piirissä. Tehtävän vaativuus kuitenkin tunnistettiin ja vakuusvaatimuksen yhdenmukaisen soveltamisen katsottiin edellyttävän valtakunnallisia ohjeistuksia, esimerkiksi laskentamalleja, ja muuta tukea toimeenpanoon. Uuteen viranomaistehtävään liittyvät voimavara- ja osaamiskysymykset tulisi arvioida kattavasti eri kokoisten kuntien kannalta.

Useat kunnat, Kuntaliitto ja osa muista lausunnonantajista vastustivat purkuvakuuden hallinnointitehtävän osoittamista kunnan rakennusvalvontaviranomaiselle. Tehtävän todettiin poikkeavan viranomaisen muista tehtävistä ja edellyttävän merkittävää uutta osaamista. Rakennusvalvontaviranomaisilla ei katsottu olevan riittäviä voimavaroja uuden tehtävän haltuun ottamiseksi ja hoitamiseksi. Lisäksi kuntien väliset erot voimavaroissa ovat merkittävät, mikä voisi johtaa vakuuden asettajien alueellisesti eriarvoiseen kohteluun. Purkuvakuuden hallinnointitehtävän laaja-alaisuuden ja vaativuuden vuoksi tehtävä tulisi ennemmin osoittaa Lupa- ja valvontavirastolle tai muulle valtion viranomaiselle. Tehtävän keskittäminen olisi perusteltua myös siksi, että kuntarakenne ja kuntien tehtävät voivat muuttua tuulivoimalan elinkaaren aikana. Jos tehtävä kuitenkin osoitettaisiin kunnan rakennusvalvontaviranomaiselle, tehtävän hoitamiseksi tulisi osoittaa riittävät voimavarat tehtävän kompensoimiseksi.

Osa lausunnonantajista painotti, että vakuudelle vaihtoehtoisia rahoitusmalleja, kuten erilaisia rahastovaihtoehtoja, tulisi edelleen harkita toteutettavaksi vakuusmallin sijasta. Joissain lausunnoissa pidettiin riittävänä nykyisen vakuuksia koskevan sopimuskäytännön täydentämistä esimerkiksi velvollisuudella ilmoittaa vakuudesta viranomaiselle.

Purkamisesta määräämisen osalta tuotiin esiin, että rakennusvalvonta ei seuraa tuulivoimalan toimintaa, vaan rakennusvalvonnan pääsääntöinen valvonta loppuu rakentamisen loppuessa. Osassa lausunnoista ehdotettiin, että Lupa- ja valvontaviraston tulisi valvoa tuulivoimalan toimintaa. Oikeuskansleri kiinnitti huomiota siihen, että ehdotetun säännöksen suhde

rakentamislakiin ehdotettuun tuulivoimalan purkamislupaan vaatii vielä tarkennusta. Maa- ja metsätalousministeriö piti tärkeänä, että kunnan rakennusvalvontaviranomaisen tulisi toiminnan keskeytymistilanteissa pyytää aina ennen purkumääräyksen antamista voimalan omistajan selvitys tuulivoimalan toiminnan jatkamisesta. Lisäksi kunnan tulisi näissä tilanteissa kuulla maanomistajaa.

Voimalan omistajan konkurssitilanteiden varalta ehdotetusta pesänhoitajan ilmoitusvelvollisuudesta olisi Oikeuskanslerinviraston mukaan luontevampaa säännellä konkurssilainsäädännössä, jossa muutoinkin säännellään pesänhoitajan velvollisuuksista. Ilmoitusvelvollisuus ei ole yhteensopiva ehdotetun lain 1 §:ssä määritellyn soveltamisalan kanssa. Osa lausunnonantajista korosti, ettei kuntien rakennusvalvontaviranomaisilla ole edellytyksiä hoitaa konkurssivalvontaan liittyviä tehtäviä.

Purkamisvelvollisuuden valvontaan ja vakuuden hallinnointiin liittyvästä viranomaistehtävästä kunnalle suoritettavaan maksuun liittyen pidettiin yleisesti tärkeänä, että maksuprusteiden tulisi olla läpinäkyvät, selkeät ja valtakunnallisesti yhdenmukaiset. Kunnat toivoivat valtakunnallisia ohjeita yhdenmukaisten taksojen laatimiseksi. Elinkeinoelämän edustajat toteivat, että maksun tulisi olla kohtuullinen ja perustua todelliseen työmäärään. Kuntaliitto ja kunnat korostivat, että kunnille tulee turvata ehdotettujen tehtävien hoitamiseen riittävät voimavarat joko erillisellä rahoituksella tai siten, että kunnilla on tosiasiallinen mahdollisuus periä viranomaistehtävistä aiheutuvat kustannukset täysimääräisesti maksuina.

Lausuntopalautteessa tunnistettiin **viittausta rikoslakiin** koskevan säännöksen korjaustarpeita sekä pidettiin tärkeänä, ettei säännös muuta purkulainsäädännön ja sen veloitteen luonnetta rikosvastuuvetoiseksi, vaan pääpaino pysyy hallinnollisessa ohjauksessa. Säännöksen tarvetta tulisi jatkovalmistelussa arvioida purkamisen laiminlyönnistä aiheutuvat todelliset ympäristöhaitat huomioon ottaen.

Esityksen **voimaantulosäännöksen** yhteydessä oikeusministeriö katsoi, että rikosoikeudelliseen laillisuusperiaatteeseen sisältyvän taannehtivan rikoslain kiellon kanssa ehdotettavaa sääntelyä paremmin sopisi yhteen sääntely, jossa purkamisvelvollisuutta koskevaa säännöstä ja siten joissain tilanteissa sen laiminlyöntiin kytkeytyvää rangaistusuhkaa sovellettaisiin vain lain voimaantulon jälkeen rakennettaviin tuulivoimaloihin. Samaan aikaan lainsäädännön tavoitteiden ja oikeustilan selventämisen kannalta on olennaista, että itse purkuvelvollisuus tulisi koskemaan kaikkia voimaloita riippumatta niiden rakentamisajankohdasta, sillä muutoin koko nykyisen maatuulivoimalakannan purkamisen sääntely jää nykyiseen, osin epämääräiseen tilaan. Oikeusministeriön mukaan voisi selvittää sääntelyratkaisua, jossa itse materiaalisen purkuvelvollisuuden voimaantulo säilyisi esityksessä ennallaan, mutta rangaistusuhan voimaantuloa rajoitettaisiin vain lain voimaantulon jälkeen rakennettaviin voimaloihin.

Moni lausunnonantajista piti voimalan maanpäällisiä osia laajemman purkuvelvollisuuden taannehtivaa voimaantuloa toimintaympäristön ennakoitavuuden ja oikeusvarmuuden kannalta ongelmallisena. Koska jo rakennettujen voimaloiden perustusten purkamisvelvollisuuteen ei ole varauduttu, velvoite voisi johtaa maksuvaikeuksiin. Velvollisuus purkaa voimalan perustukset olisi kohtuuton vaatimus myös maanomistajien kannalta.

Usea lausunnonantaja kannatti purkuvelvollisuutta ja purkuvakuutta koskevien velvoitteiden porrastettua voimaantuloa eli sitä, että vakuutta ja kuntien toissijaista purkamisvelvollisuutta koskevat vaatimukset tulisivat voimaan vasta myöhemmin koskien voimaloita, joita koskevaa rakentamislupaa haettaisiin aikaisintaan vuonna 2028. Velvoitteiden voimaantuloajankohdan määrittämisessä tulisi kuitenkin ottaa huomioon voimalatoimintaan liittyvien rahoitusjärjestelyjen ja maanvuokrasopimusten päivittämisen vaatima aika. Osa lausunnonantajista kuitenkin katsoi, että esityksen tulisi varmistaa myös jo rakennettujen voimaloiden purkamisesta aiheutuvien kustannusten kattaminen, minkä vuoksi ehdotetusta porrastetusta voimaantulosta tulisi luopua.

Maatulivoimalan purkamislupaa koskevan sääntelyn lisääminen rakentamislakiin sai kannatusta ja sen nähtiin selkeyttävän epäselvää nykytilannetta. Lausunnoissa tuotiin kuitenkin esiin, että esitysluonnoksesta ei käy ilmi, millä edellytyksillä maatulivoimalan purkamislupa tulisi myöntää, ja esimerkiksi korkein hallinto-oikeus kiinnitti huomiota siihen, että uuden ehdotetun purkamisvelvoitteen ja rakentamislain mukaisen purkamisluvan välinen suhde jää epäselväksi. Muun muassa oikeusministeriö ja Suomen Asianajat totesivat, että myös suhde muihin mahdollisesti tarvittaviin lupiin, esimerkiksi vesilain mukaiseen lupaan on esityksessä epäselvä.

Lausunnoissa todettiin myös, että rakennusvalvontaa ei ole tarkoitettu toimimaan ympäristöviranomaisena. Perustusten purkutasoon, hydrologiaan, maaperävaikutuksiin ja biodiversiteettiin liittyvät ympäristöarviot tulisi keskittää valtion viranomaisille, esimerkiksi Lupa- ja valvontavirastolle. Purkamisluvan yhteydessä toteutettavaan ympäristövaikutuksia koskevaan selvitykseen liittyen on varmistettava, ettei synny raskasta ympäristövaikutusten arvioinnin tyyppistä menettelyä.

Useissa esitysluonnoksen **vaikutustenarviointia** koskevissa kannanotoissa korostettiin, että purkuvelvoitteen mahdollinen laajeneminen ja sen takautuvat vaikutukset voivat heikentää hankkeiden kannattavuutta ja investointiympäristöä. Esimerkiksi Suomen uusiutuvat ry katsoo, että lakiluonnoksen taloudelliset vaikutukset on aliarvioitu selvästi. Eri lausunnoissa esitettiin, että vakuusmaksujen taso ja yrityksiin kohdistuvat purkuvakuuden kustannusvaikutukset on arvioitu liian matalaksi. Vakuuksista aiheutuva toiminnan kustannustason nousu voi vaikuttaa tuulivoimasta saatavan sähkön hintaan korottavasti.

Kunnille purkuvelvollisuuden valvonnasta ja vakuuden hallinnoinnista kohdistuvan hallinnollisen taakan ja uudesta tehtävästä johtuvien voimavara- ja osaamistarpeiden katsottiin yleisesti

olevan suurempia, kuin mitä esitysluonnoksessa on arvioitu. Myöskään kuntien toissijaisesta purkamisvastuusta johtuvia taloudellisia vaikutuksia ei esitysluonnoksessa ole huomioitu riittävästi. Vaikutukset ovat erityisen merkittävät pienissä kunnissa, joihin tuulivoimaa usein myös si-joittuu, mikä tulisi ottaa huomioon vaikutustenarvioinnissa.

Lausuntopalautteessa toivottiin tarkennusta myös siihen, miten ehdotettu sääntely vaikuttaisi käytännössä maanomistajan asemaan, maanvuokriin ja esimerkiksi mahdollisuuksiin hyödyntää aluetta jatkossa. Lisäksi osa lausunnonantajista katsoi, että esitetyn sääntelyratkaisun ympäristövaikutusten tarkastelua tulisi tarkentaa.

Oikeuskanslerinvirasto ja oikeusministeriö toivat esiin, että esityksen **säätämisjärjestysperusteluja** on tarpeen täydentää. Ehdotusten suhde elinkeinovapauteen (Suomen perustuslaki (731/1999), PL, 18 §), eri toimijoiden yhdenvertaisuuteen (PL 6 §) sekä kunnan itsehallintoon (PL 121 §), ottaen huomioon myös kunnan itsehallintoon liittyvä rahoitusperiaate, on tarpeen huomioida esityksessä.